

6 INTEL·LIGÈNCIA RACIONAL I EMOCIONAL. LA MOTIVACIÓ

Índex

INTEL·LIGÈNCIA RACIONAL I EMOCIONAL. LA MOTIVACIÓ

1. Definició d'intel·ligència
2. Els tests d'intel·ligència
3. Les intel·ligències múltiples de Howard Gardner
4. La intel·ligència emocional
5. La motivació
 - 5.1. Motivació interna (intrínseca) i motivació externa (extrínseca)
 - 5.2. La motivació orientada a objectius o metes
 - 5.3. Teoria de les motivacions segons Maslow

■ 1. Definició d'intel·ligència

La intel·ligència és un concepte amb una llarga tradició en psicologia, ja que es va començar a definir a finals del segle XIX.

Actualment podem definir la intel·ligència amb aquestes característiques:

- Capacitat d'adaptació a noves situacions, mitjançant l'ús dels recursos de la ment.

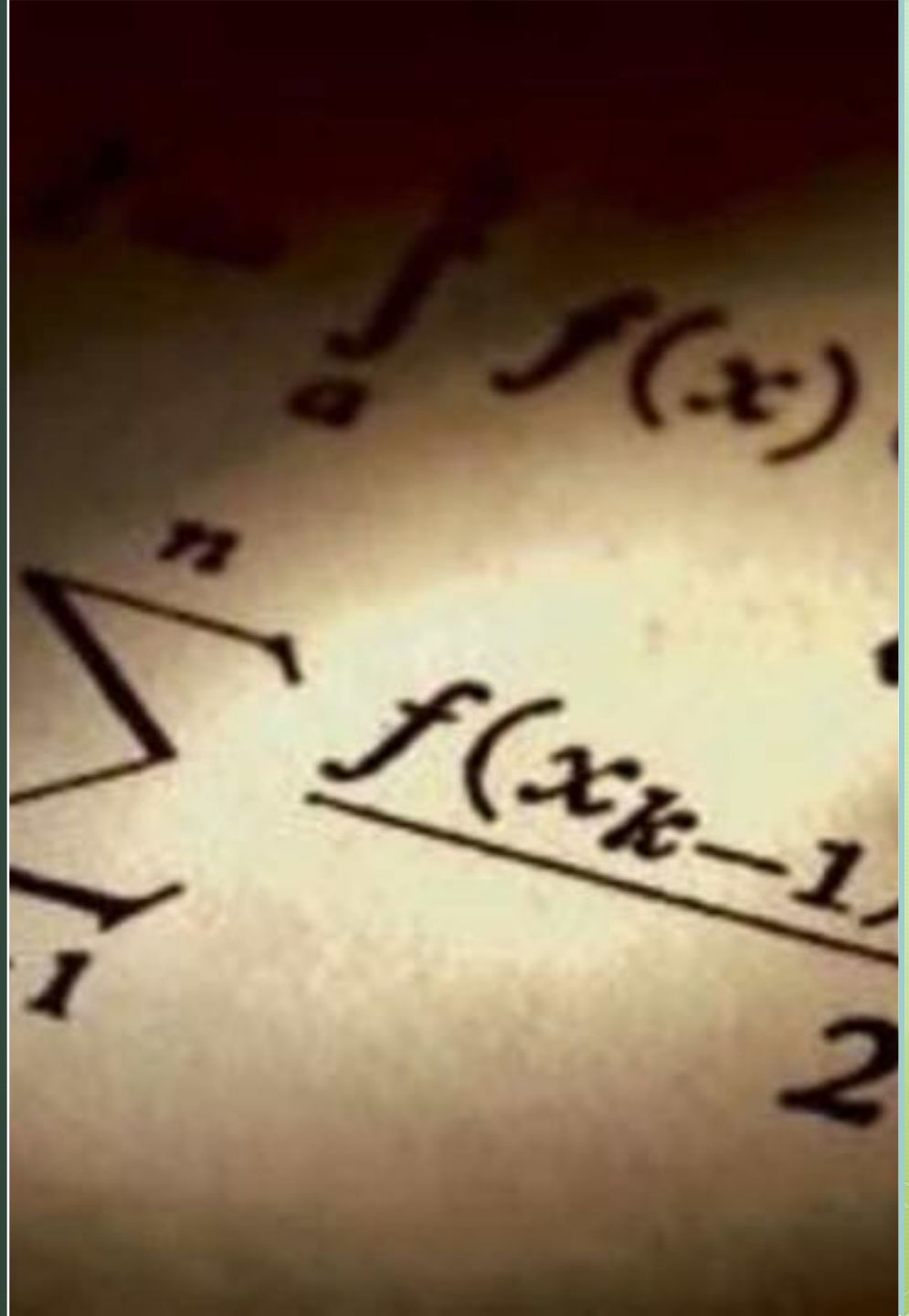
2

- Capacitat per **resoldre problemes nous**, a partir del raonament, l'associació de diversos elements per donar-hi un nou significat i la creativitat.

3

- Capacitat de fer servir un raonament lògic i de processar la informació.

- El psicòleg Robert Sternberg proposa un model d'intel·ligència humana que es compon de tres dimensions: la intel·ligència analítica, la pràctica i la creativa.

(1949-)

1

- La intel·ligència **analítica** fa referència a la capacitat de la nostra ment per analitzar i avaluar, per resoldre problemes i per prendre decisions. Seria la dimensió lògica i pròpiament racional.

1. Definició d'intel·ligència

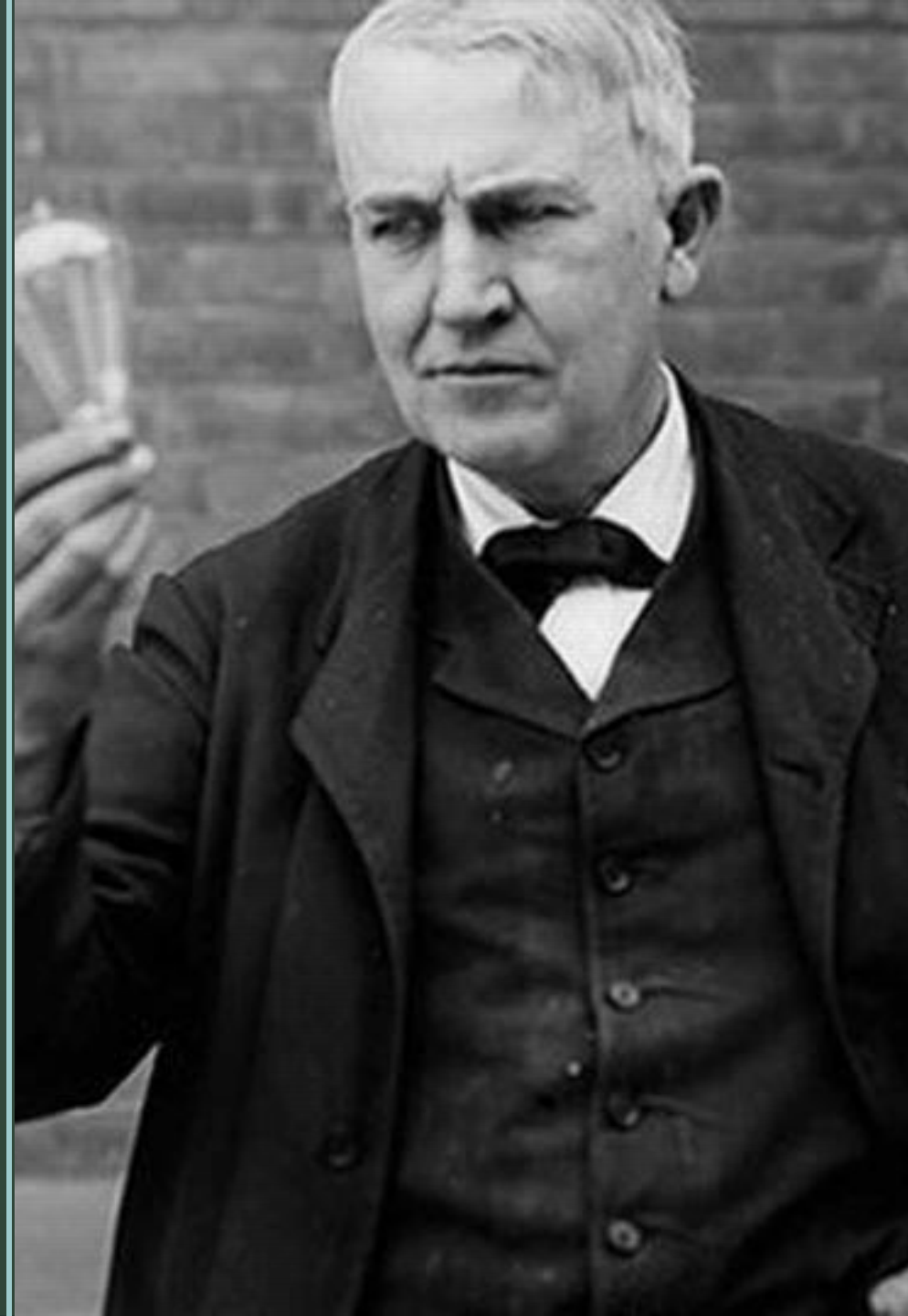
- La intel·ligència **pràctica** fa referència a la nostra capacitat per relacionar-nos amb l'entorn. Significa la capacitat per modificar allà que ens envolta, adaptar-nos-hi o bé canviar d'ambient. La intel·ligència pràctica sovint implica una activitat social.

2

3

- La intel·ligència **creativa** és la capacitat de formular noves propostes, noves solucions als problemes, a partir de les experiències anteriors.

- Generalment, cada persona destaca en un dels tres àmbits, tot i que hi pot haver persones que destaquen en les tres dimensions de la intel·ligència.
- El fonament fisiològic de la intel·ligència és la part del cervell coneguda com a neocòrtex o escorça cerebral.

$$1 + 2 + 3 = 5$$

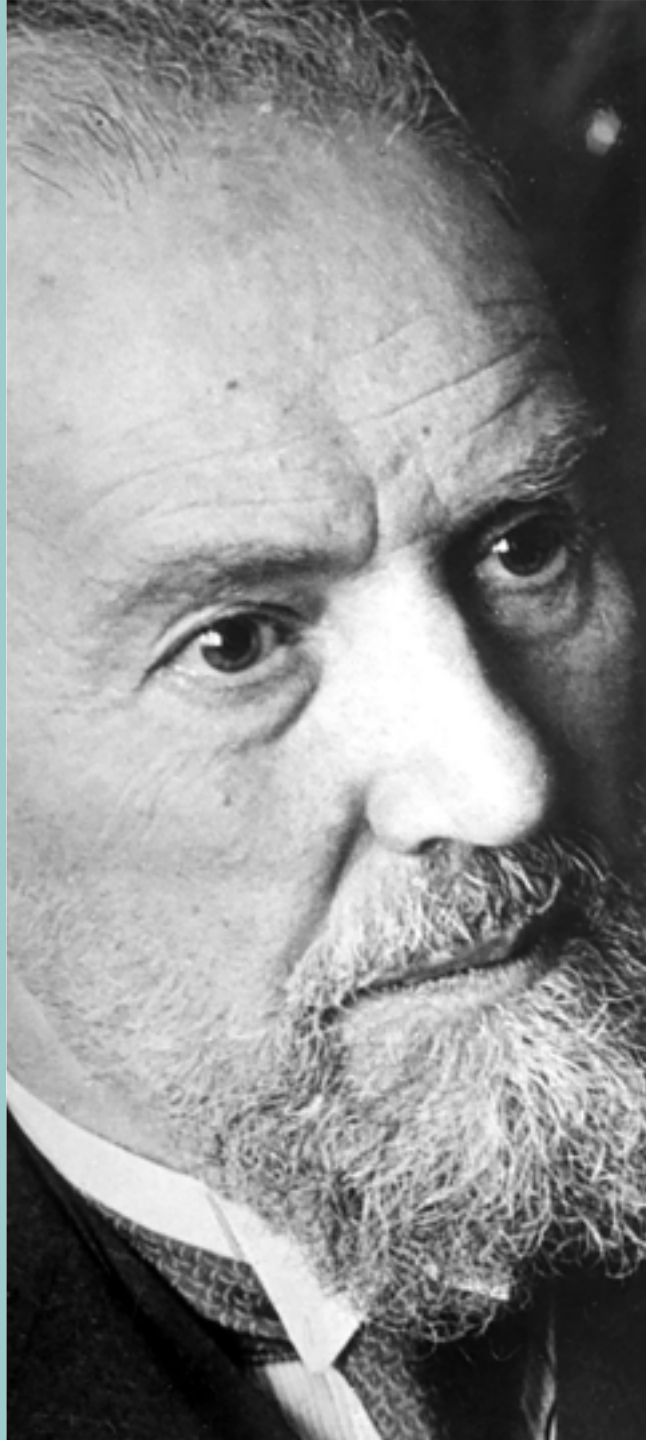
2. Els tests d'intel·ligència

- El psicòleg francès Alfred Binet (1857-1911) fou el primer que va aplicar la mesura d'activitats intel·lectuals.

L'objectiu de Binet, i del seu col·laborador Simon, era calcular l'**edat mental** dels nens i nenes. Per això van inventar un test amb aquesta finalitat.

Aquests tests mesuren les habilitats següents: capacitat verbal, raonament numèric, raonament abstracte i visual, i memòria a curt termini.

- El psicòleg William Stern (1871-1938) va formular un càlcul matemàtic que es coneix com a **quocient intel·lectual (QI)**. Consisteix a dividir l'edat mental de la persona per la seva edat cronològica i multiplicar el resultat per cent.

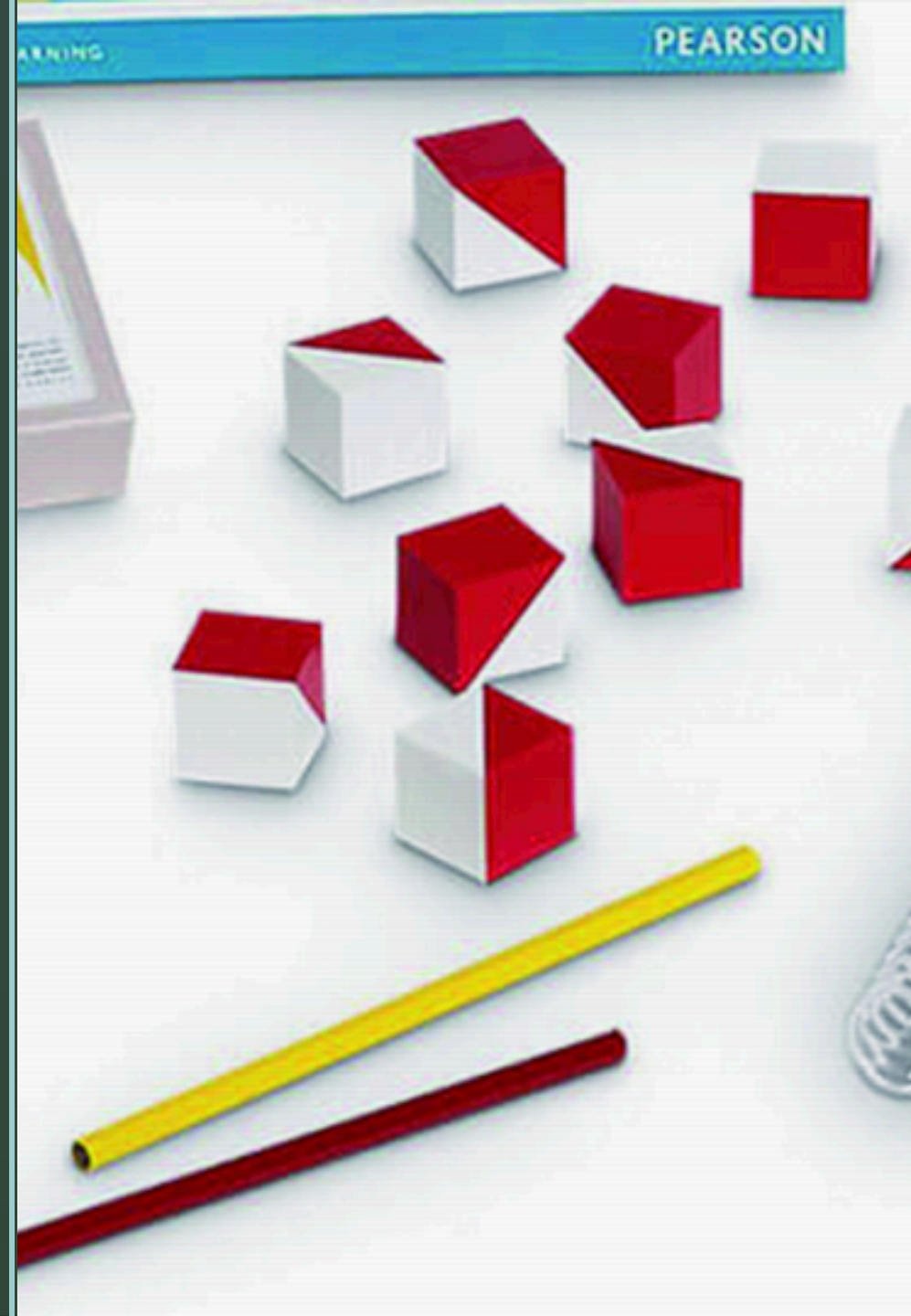
- Així, una persona de disset anys que té una edat mental de disset, tindrà un quocient de 100, però si té una edat mental de vint-i-quatre anys, aleshores el seu QI serà de 141 (càlcul: $24/17$ i multiplicat per 100). El càlcul de l'edat mental s'efectua mitjançant un test d'intel·ligència. Aquest model ja no es fa servir perquè és molt poc precís i genera molts problemes.

- Actualment, el test d'intel·ligència més utilitzat es coneix com a WAIS (*Wechsler Adults Intelligence Scale*). Fou creat pel psicòleg David Wechsler i consta d'onze subtests diferents que permeten analitzar habilitats verbals i operatives. El mateix psicòleg va crear un test per a infants conegut com a WISC (*Wechsler Intelligence Scale for Children*).

- Les preguntes són de coneixement i cultura general, de vocabulari, de raonament matemàtic, de memòria i relació de noms, i també d'aspectes operatius, com ara col·locar en ordre unes vinyetes que expliquen una història, organitzar fragments d'un dibuix i similars.

- S'han criticat els tests d'intel·ligència que tan sols mesuren i avaluen capacitats intel·lectuals, se centren en temes lògics, matemàtics i verbals, sense reflectir la creativitat, la imaginació o l'habilitat en les relacions socials.

